

R.
[Ž 139 (138), 14a]

Chvá - lím tě, že jsem vzni - kl tak po - di - vu - hod - ně.

Ž 139 (138)

1.	Hospodine, ty mě	zkou - máš a znáš,	* ty víš, když sedám i když	vstá -	vám.
2.	Poznáváš mé myšlenky již	zdál -	ky; * at' jdu nebo ležím, ty to určuješ, + všímáš si	všech mých	cest. R.
3.	☩ Tys přece stvořil mé	led -	* utkal jsi mě v lůně mé	mat -	ky.
4.	Chválím tě, že jsem vznikl tak podi - vu - hod - ně,	* úžasná jsou tvoje		dí -	la. R.
5.	Dokonale znáš mou	du -	* ☩ má podstata ti nezůstala	u -	ta - je - na,
6.	když jsem byl tvořen	v skry -	* spřádán v hlubinách	ze -	mě. R.